

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 188 / 17. ročník

Vítěz měsíčního bodování

Ačkoli o velkolepé akci „Záhada hlavolamu a Stínadla se bouří“ jste se dozvěděli již v minulém čísle, fotka osazenstva (nejen) Trojky Shawnee se na titulní stranu dostala až v tomto čísle.

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci listopadu roku 2006.

Vánoční slovo šéfredaktora

Je mojí milou povinností napsat pro vás tento Vánoční úvodník. Rok se s rokem sešel a Trojka Shawnee si vyrazí, nebo už vyrazila, na svou další Vánoční besidku. Stromeček, kamarádi, nějaké cukroví, předštedrovečerní večeře, prostě předvánoční pohoda. Daleko od toho vánočního shonu, který všude okolo v tomto čase panuje. Cítíte ten rozdíl? Vánoce někde na chatě, daleko od civilizace, naproti tomu anonymní Vánoce, tak jako každé jiné, doma ve svém pokoji, snad v tom nejhorším případě někde v paneláku, kde se od sousedů zleva line jiná koleda, než od těch napravo... Vánočům v lese, pod ozdobeným opravdu ještě živým stromkem se mají rovnat Vánoce s umělým stromkem doma v obýváku?

Nechci shazovat domácí vánoční oslavu v rodinném kruhu, tak jak ji všichni znáte. V minulém odstavci jsem si možná trochu zapřeháněl, jak by řekl Jára Cimrman J. Samozřejmě, že Vánoce 24.12. doma jsou výborné, na které se každý z nás těší. Jen ty naše, Šavanské Vánoce, jsou něco jiného. Něco, co mnoho dalších lidí nezažije. A na to bychom mohli být minimálně hrdí. Vždyť kolik lidí takhle společně oslavuje Vánoční svátky?

Psát takovým stylem celou stránku by vyžadovalo hodně sil, a hlavně bych se asi opakoval. Proto se vrátím zpátky do reality, k 188. číslu Březové kůry. Nebudu rozpívat, jak se mi příspěvky díky výpadku poštovních služeb špatně sháněly a že původní uzávěrka nebyla dodržena ani náhodou (poslední příspěvky mi došly pomalu s třidenním zpožděním...), spíše se zaměřím na to, jestli by tomu nešlo nějak předejít. Víím, že je těžké napsat příspěvky v předstihu. Já tento úvodník píši také pozdě, dokonce později, než ostatní příspěvky, ale to je možná dáno tím, že chci mít přehled, abych mohl pochválit, případně zkritizovat. Jak se však říká, nikdo vás k psaní nenutí, a navíc jedno lidové přísloví praví, že nemáš hasit to, co nepálí... Ale pak se už taky může stát, že už se hasí dosti těžko... A kvalita příspěvků, které jsou na poslední chvíli doslova šity horkou jehlou, trpí. Tady si dnes neodpustím rýpnutí, že, Draku... Možná by neškodilo trochu popustit uzdu své fantazii a popsat svou měsíční družinovou aktivitu více než jen několika řádky a obrovským, sic pěkným, ale trochu zbytečně velkým, obrázkem. I když rádkyně Helča se v tomto čísle taky teda moc nevytáhla... A ještě jedno rýpnutí, které jsem dopsal až po přečtení vašich příspěvků. Snažte se psát spisovně! Všechny hrubky, co jsem po vás dneska opravil, by se nevlezly ani na fůru! A to i po některých vysokoškolských z náčelnictva. Aspoň si to po sobě přečtěte...

Ale abych jen nekritizoval. Mile mě potěšil Béd'a, který mi do tohoto čísla dodal velmi pěkný článek o sekerách. Někjaké články ze zálesácké praxe nám tady dlouho chyběly. Je už pravidlem, že nejlepší družinová stránka patří VIKům. Vlčí stránka přímo vyzařuje, že si na ní dal autor záležet. Super, Netopyře, koukám, že až třeba za pár let s Březovou kůrou praštím (a půjdu psát někam profesionálně J), tak budu mít skvělého nástupce!

Znovu opakuji (a po zkušenostech z této uzávěrky obzvlášť), abyste mi příspěvky posílali včas a na adresu michkraus@gmail.com. Snažte se taky dodržovat styl psaní a formát stránky. U některých z vás pak mám problémy, aby se váš jinak pěkný výtvar vlezl na jednu stranu a nepřechýlval třeba podpis nebo několik posledních řádků na další stranu. Pokud má někdo zájem o šablonu do wordu, ve které se Březová kůra tvoří, nechtě se mi ozve na mail. Rád mu ji zašlu. Ušetří práci nejen sobě při kontrolování délky příspěvku a dalších věcí, ale i mě, když nebudu muset při sestavování dumat, který řádek zalomit jinak a kam s vašim podpisem.

TATEYOPAH

Slovo degandawidy

V tomto čísle naší Březové kůry je jistě věnováno mnoho prostoru CVVZ, které se zúčastnilo náčelnictvo a oddílová rada. Byla to skvěle zorganizovaná akce se spoustou velmi kvalitních aktivit a přednášek na vysoké úrovni. Dokonce jsme se zajeli podívat i na klubovnu BVÚ, která tento dojem profesionální práce dovršila. Všechno se zdálo perfektně fungující a vybavení i prostory této klubovny byly opravdu z říše snů. Nebyť jedné mé předchozí zkušenosti, asi by mě tato návštěva nahlodala v sebevědomí a říkal bych si, jestli ta naše práce má smysl, protože proti BVÚ se zdá cokoli, co jsem kdy na oddílové úrovni viděl, slabota. Bohudík se to tak jen zdá.

Naštěstí ale mám tu předchozí zkušenost, o kterou bych se s vámi rád částečně podělil, abyste třeba taky z BVÚ nechytili mindrák. Před pár týdny jsem se zúčastnil akce (mimořádně taky částečně spojené se skautingem), kterou tady nechci konkrétně jmenovat, ale každopádně šlo o akci připravenou dobrovolníky (podobně jako my pracujeme v oddíle bez nároku na odměnu). Všichni tito lidé byli ale dospělí a většina měla přímo zkušenost s vedením oddílu. Navíc šlo o akci pod velmi kvalitní „značkou“, zkratka jsem od ní čekal docela dost a byl jsem zvědavý, jak třeba dělají práci jinde, abych se mohl také něco přiučit.

No abych byl upřímný, byl jsem docela zklamaný kvalitou i přístupem lidí. Velmi krátce nato proběhla naše akce Záhada hlavolamu a Stínadla se bouří, takže jsem měl možnost bezprostředního srovnání. A musím vám říct, že jsem z této akce měl úplně skvělý pocit. Samozřejmě že i tato naše akce měla spoustu chyb a nedostatků, ale ve srovnání s tou předchozí, byla téměř dokonalá. Byla lépe zorganizovaná, přímo na místě lépe zvládnutá, měla lepší atmosféru, byla prostě mnohem lepší.

Z toho plyne ponaučení, že každá kvalita se jeví v takovém světle, s kým nebo čím se právě srovnává. Pokud se tedy srovnáváme s absolutní špičkou, jako je ostravský BVÚ, nutně se třeba náš oddíl bude zdát slabší. Je to prostě proto, že BVÚ je absolutní špička a nechci tady vymyslet příklady a „důkazy“ toho, že jsme vlastně taky tak dobří (ačkoliv jistě i tam předvádějí hostům to, co se jim daří a ne to, co se nedaří, čili všechno co jsme viděli je třeba brát trochu s rezervou). BVÚ ale je jistě kvalitnější oddíl, než náš.

Pak ale najdeme v okolí velkou spoustu oddílů, které by v řadě objektivních kritérií i v celkovém dojmu byly horší než naše Trojka. A našli bychom jich mnohem víc, než těch excelentních, jako je BVÚ. Nepíšu to tady proto, že bych se chtěl povyšovat nad jiné oddíly, ale nemáme se za co stydět.

A s vědomím svých kvalit bychom měli brát i návštěvy těch, kterým jde oddílová činnost ještě lépe. Je to pro nás vlastně příležitost obhlédnout, co jde zlepšit, vlastně takový zdravý hec, k tomu, abychom se na ty opravdu špičkové oddíly dotahovali. Je to zároveň pro nás ukázka prostoru pro zlepšení

a zároveň naznačení, na čem pracovat, abychom tohoto zlepšení dosáhli. Je tedy co zlepšovat, ale opravdu se nemáme za co stydět.

A pokud jsem ani tímto někoho nepřesvědčil, pak připomenu, že před devíti lety po povodních bylo BVÚ na dně a vypadalo to, že zanikne. Na začátku stálo jen a pouze odhodlání lidí (možná dokonce jen jediného člověka) vybudovat silný oddíl. BVÚ není tedy žádný zázrak spadený z nebe, je to jen výsledek lidské vůle, tedy něčeho, co má každý z nás. Je to jen na nás, kam tuto vůli nasměrujeme. Pokud to bude něco jiného než oddíl, proč ne, ale pak nás nemůže překvapit, že nedosáhneme takových kvalit jako právě BVÚ. Pokud si ale řekneme, že chceme kvalitní oddíl budovat a jeho současné kvality udržovat, nebude nám nic stát v cestě. A pokud ano, budeme schopni každou překážku překonat.

Možná ten poslední odstavec zní jako vzletná agitace z nějakého náborového letáku, ale snad na tom najdete kus pravdy. Je totiž jasné, že práce se prostě sama neudělá, například kronika se pouze mluvením nenapíše. Proto nejspíš mají v BVÚ kronikáře, který nejen mluví, ale skutečně ji píše. To bylo takové malé konkrétní popíchnutí na závěr, aby bylo jasné, že ve srovnání s BVÚ nejsme jen velcí smolaři, ale pes bude sem tam zakopaný někde jinde:)

Stopař

Pár postřehů

- V zásobě máme nejen oddílová trika, ale teď už i krojové sátky. Krojovou košili pak je možné kdykoliv koupit a turbánky si upleteme. Proto už není problém být kompletně v oddílových barvách. Kdo je členem oddílu déle jak rok, měl by o nákupy těchto věcí vážně uvažovat!
- Na internetu už je první verze pravidel Svojsíkova závodu 2007. Všichni rádcové je mají k dispozici a rody se tak musí rozhodnout, zda se pokusí navázat na úspěchy našich hlídek v uplynulých letech a pustí se do přípravy.

Stopař

Florbalový trénink a Florball family 25. 11. 2006

Protože se nám blíží Vánoce a s nimi taky hodně sněženého cukru a spousta dalších cukrů, tuků a bílkovin, není na škodu si občas protáhnout tělo v tělocvičně. Prostě a zkrátka jsme se dohodli, že v čase předsvátečním spácháme trochu zdravého pohybu. V plánu akcí byl naplánován florbal s rodiči, a abychom si netrhlí ostudu, dohodli jsme se na jednom nepovinném tréninku.

Sešli jsme dne 11.11.2006 se v hojném počtu na třetí základní škole. Dostavilo se celé náčelnictvo, rádcové krom Helči (škoda!) a Běďa. Také jsem pozval svého bratrance z Rovenska Honzu spolu s kamarády Sirénou a Džidžikem. Všichni tři jsou mimochodem bývalí členové našeho oddílu. Posledním účastníkem byl bývalý člen skautského oddílu v Jihlavě Honza, který se občas podívá za námi do Zábřeha. Nehrál s námi poprvé.

Závar před brankou – v akčním záběru TATEYOPAH, Běda, Honza z Rovenska a kus OHIYESY

Celé dvě hodiny jsme se honili za kulatým nesmyslem a byli pěkně vyčerpaní. Naši hosté na konci vytvořili tým, který hrál postupně dvakrát se dvěma týmy našich kluků. Dali nám pěkně zabrat a zvítězit se nám podařilo jen málokdy.

Takže jsme pěkně natrénovali a 25. listopadu se na PASu konal Florbal Family, tj. florbal za účasti našich rodičů a ostatních příbuzných.

Jeden tým sestavil Top s tatínkem, bráchou a Stopařem („Ještěři“). Druhý tým sestavil Ká s Evikem, tatínkem Tomášem a bratrance („Vlčí smečka“). Třetí tým sestavil Netopýr s Tarzanem a bratrance Michalem (název „Děčka“). Další rodinný tým tvořil Kája s tatínkem, Lišákem a OHIYESOU. Poslední tým („Torpédo“) tvořil Grizzly s tatínkem a mnou, tj. WAOPEM.

Nebudu vás dlouze napínat, jak to dopadlo. Hrál se systémem skupina každý s každým, nejlepší dva finále a třetí a čtvrtý o bronz. První turnaj vyhrál tým

Na snímku zleva Lišák, Tarzan v zákrytu, OHIYESA, Michal, Netopýr a Kája – celkově lepším byli Kája & spol

Topa (dal by se tedy nazvat „Top Family“ a to doslova. J Mimochodem ve finále porazili moje Torpédo (búúúú) a Top s bráchou tak vyhráli hlavní cenu – florbalový míček.

Druhý turnaj vyhrálo družstvo „Slunce za obzorem“ tj. Kája & spol. Hlavní cenu tak vyhráli oba mladší členové týmu (Kája a Lišák) tak obdrželi také zbrusu nový florbalový míček, aby mohli doma trénovat.

Zapsal: WAOPE

Pangea Ostrava: 17. – 19. 11. 2006

Poslední akce programu Pangea proběhla v Ostravě. Její součástí byla i Celostátní velká výměna zkušeností, které jsme se v rámci jednoho dne také zúčastnili.

Náš první cíl byla však klubovna v Havířově. Jednalo se o klubovnu havířovského střediska, které má podle slov jednoho ze starých členů dlouhodobou tradici, sahající až do počátků první republiky. Jejich klubovna byla v bývalé mateřské školce. Disponovala tedy poměrně velkým počtem místností. Hlavní místnost, kde měla své sídlo středisková rada, sloužila z velké části jako výstavka sběratelské činnosti. Nacházely se tu různé odznaky, pohlednice a jiné rarity ze skautské činnosti z různých koutů světa. Dlužno dodat, že ačkoli místnost a patrně i středisko bylo výborně technicky vybaveno (počítače, připojení na internet, moderní deskové hry pro zábavu), kladný dojem z místa trochu shazoval fakt, že místnost sloužila dále jako skladiště. Další místnosti sloužily jako klubovny jednotlivých oddílů. Jejich výzdoba nebyla ničím extra zajímavá. Navíc díky faktu, že náš průvodce už nebyl aktivní vedoucí, z aktuální činnosti střediska a jeho oddílů se nám mnoho vyzvědět nepodařilo. Jediné havířovské středisko se skládá z šesti oddílů, které mají dohromady cca 130 mladších členů. Když to porovnám s domovským Zábřehem, tak teda nic moc...

Večer jsme se přesunuli do Ostravy, konkrétně na klubovnu 48. střediska, kde jsme byli ubytovaní. Mimochodem se jednalo opět o starou školku. Pokud bych měl alespoň několika slovy zhodnotit tuto klubovnu, můj první pohled se upřel na jednu ze stěn, která byla celá polepená jednotlivými body skautského desatera. Tím, že se jednalo o bývalou školku, nabízí se mi srovnání s tou havířovskou. Ačkoli havířovská klubovna byla nesporně lépe vyzdobena, ostravská na mě dýchla zase mnohem větší pohodou a přítulností. Jeden z plusů ostravské byla například lavice, která měla pod prostorem pro sezení úložný prostor. Zde měly místo různé pomůcky pro družiny, např. různé hry, hlavolamy, obrázky... Nedílnou součástí vybavení byly také deskové hry, stejně jako v Havířově.

Následující den byl celý ve znamení CVVZ. Každý z nás si vybral programy dle své svobodné vůle, proto bych se tedy zmínil o těch, které jsem navštívil.

Prvním z mých programů dnešního dne byly Šifry II, alias pokročilé metody šifrování. Díky své pokročilosti se již nedaly čekat žádné „primitivnosti“ jako šnek, čtení textu pozpátku a podobně. Ze začátku jsme se věnovali šifram s klíčem, přešli jsme přes různé variace frekvenční analýzy při šifrování a závěr přednášky byl věnován moderním šifrovacím algoritmům, které se používají mj. při elektronickém podpisu. Přednáška Kamilka (lektor šifer) byla pojata už na opravdu vysoké odborné úrovni, takže my matematici jsme se vyřádili, ale pro ostatní to moc nebylo...

Od deseti hodin byl na programu druhý přednáškový blok, ve kterém jsem navštívil program s názvem Vychova prožitkem. Zde jsme se bavili spíše o teorii emocí a trochu o hraní her, což jsou hlavní výchovné prostředky v naší organizaci. Ačkoli jsem od této přednášky příliš mnoho neočekával, byla podána na velmi atraktivně a velice mile mě překvapila.

Odpolední program byl pro mě spojen do bloku Eldorado: různé soutěže a hry. Tento program, který připravovali účastníci z Přerova, byl už od úvodu zajímavý. Nejednalo se sice o klasickou „orvávačku“, ale večer, kdy program končil, byli jsme všichni téměř na pokraji svých sil. Výborné bylo, že vysvětlování pravidel

přešlo plynule ve hru. Sicilská mafie, kolem které se celá hra točila, doslova přisvištěla autem a „odstřelila“ bývalého kápa, který nám právě vysvětloval pravidla; což byla vlastně pozvánka do hry. Následovala hra Náhoda, která měla dobrý motiv, ovšem vlastní realizace už pokulhávala. Konkrétně se špatně odhadl počet lidí na jednotlivých stanovištích, což mělo za výsledek vznik front a dlouhé čekání u jednotlivých disciplín. Po rozdělení do jednotlivých mafiánských rodin však již celé hře nemohu nic vytknout a spíše pochválit. Hra byla dynamická a rozvíjela jak fyzickou zdatnost, tak i intelekt. Mezi jednotlivé soutěže patřila např. hod na cíl, lanové lávky, cvičení paměti, překlad čeština: italština (což bez patřičné znalosti byla trochu sázka do loterie), orientace v textu a další. Libreto celé hry bylo zdařilé a výborně motivující. Sama hra by mohl být dobrý námět na vlastní hru, ať už táborovou, nebo případně hru městem.

Večer byl věnován koncertu Vizovické skupiny Fleret společně s Jarmilou Šulákovou. Pro mě to znamenalo odpočinutí po náročném dni.

Poslední, skoro už noční program, byl zasvěcen pravidlům pro tvorbu a hraní her. Tato teoretická přednáška nás měla za cíl naučit, jak připravovat vlastní hry a jak je hrát. Aby to nebyla jen taková suchá teorie, lektor ji zpestřoval vlastními zkušenostmi, které byly jistě cenné. Stejně jako dopolední přednáška, přinesla mi nové pohledy na tvorbu vlastních her a odhalila některé chyby, kterých jsem se při své vlastní tvorbě dopustil.

A úplně na závěr, kolem 23 hodiny, nás ještě čekal poslední „program“: Cesta zpátky na klubovnu. Ačkoli se na první pohled zdá, že to byl úkol jednoduchý, spíše bych jej přirovnal k takovému malému výsadbku do neznámého terénu (na místo konání jsme z klubovny dorazili rozespálí brzo ráno autobusem, který už tak pozdě v noci zpět nejel). Naštěstí jsme zdárně dobloudili až do cíle J.

Třetí den bylo v plánu navštívit klubovnu t.o. Sírius. Jejich klubovna se nacházela v centru Ostravy v činžovním domě, úplně v posledním patře. Klubovna je to prostorná, scházejí se v ní i dvě družiny najednou. Jejich styl programu byl poměrně podobný tomu našemu, až na několik odlišností. Zejména jsme se divili naprosté dobrovolnosti účasti na akcích. Samozřejmě že se pak stávalo, že se na akci dostaví pouze několik členů a celý program se může takřikajíc „zabalit“, ale evidentně to vyhovovalo. Dalším pěkným prvkem byly patrně kvalitně zpracované táborové hry. Dále nás zaujala nástěnka s přesně definovanými podmínkami nováčkovské zkoušky. Jednoduše a přehledně skoro nutila nováčky, aby se učili. Klubovna celkem působila příjemným dojmem.

Poslední klubovna bylo doslova sídlo ostravského BVÚ. Jednalo se o novostavbu budov, kde každá družina měla svoji místnost, celému oddílu patřily 2 počítačové učebny a dalších mnoho do podrobnosti propracovaných detailů. Ani tak jako činnost, která byla také zajímavá, už jen naprostým protikladem k oddílu Sírius – zde hrála docházka hlavní roli a dle slov Akima nebyl problém se rozloučit s „nechodiči“ – nás dnes tolik nezajímala, jako spíše možnost přilítit tolika peněz v relativně krátkém čase. Model BVÚ a jejího financování je velice zajímavý, vyžaduje ale skoro až nadlidskou obětavost a práci pro oddíl spojenou s nadprůměrnými znalostmi. Dozvěděli jsme se zde několik zajímavostí, třeba že podávat granty k EU se většinou vyplatí (akorát kde vzít na jejich spolufinancování, že...). Nicméně nemohu tvrdit, že nic, co jsme se dozvěděli, se nedá realizovat (alespoň z části) u nás. Důkazem může být třeba tato akce Pangea.

CVVZ Ostrava, 17. – 19. 11. 2006

V letošním roce vyrazilo vedení oddílu a rádcové na čtyři výpravy do velkých měst České republiky. Jeli jsme za poznáním, jak pracují jiné oddíly, jak vypadají jiné klubovny, prostě jsme chtěli vidět všechno zajímavé, co by třeba mohlo obohatit i náš oddíl. Po Praze, Brně a Olomouci jsme třetí listopadový víkend vyrazili do Ostravy, kde jsme nejen prohlíželi klubovny, ale především jsme se zúčastnili CVVZ (Celostátní velké výměny zkušeností) pro lidi pracujících ve vedení oddílů. A je třeba říct, že celá tato výprava rozhodně stála za to. Viděli a slyšeli jsme toho spoustu.

Do Ostravy jsme vyrazili ve pátek – svátek 17. listopadu. V Ostravě jsme se vlastně ani neohřáli a pokračovali jsme rovnou do Havířova, kde nás čekal Hobo, oldskaut z místního střediska. Ukázal nám jejich skautský dům a nutno uznat, že bylo na co koukat. Místní středisko pracovalo opravdu dobře (opravdu netradiční byly fotky z výpravy do Japonska), bylo zde k vidění spousta materiálů a taky krásné Hobovy sbírky.

V čajovně

Z Havířova jsme se vrátili do Ostravy, kde jsme se potkali s Věrkou ze 48. oddílu, v jehož klubovně jsme spali. Večer jsme si zahráli Dostihy a sázky, ve kterých vyhrál magnát Drak. V sobotu ráno už jsme se vydali do SŠ Technické, ve které celá velkolepá CVVZ probíhala. Každý účastník si mohl vybrat ze spousty přednášek, kurzů či dílen. Byla zde taky velká herna, čajovna a večer koncert Fleretu. Prostě obrovský výběr, takže každý jsme se rozběhl za tím, co nás zajímalo. Já jsem se zúčastnil především teoretických přednášek o vedení oddílů či metodice.

Počítače v klubovně BVÚ

Musím říct, že všechny přednášky byly velice zajímavé a všichni přednášející jsou opravdu skvělými odborníky. Byli mezi nimi například bývalý vedoucí vsetínské Trojky – Fido nebo vedoucí BVÚ – Akim; tedy představitelé skvělých oddílů. V podvečer jsem já s Ohiyesou zajeli do nemocnice navštívit Tina, který vede právě 48. oddíl. Kdo jej nezná, bude moci jej potkat na našem zimáku.

Večer tedy někteří z nás zašli na koncert a návrat do klubovny se tedy protáhl až na pozdní noční hodiny. V neděli nás ještě čekaly návštěvy ostravských kluboven. Mimo dobře fungujícího TOM Sirius jsme si nenechali ujít ani klubovnu BVÚ. Tato klubovna je skutečně z říše snů a každému doporučuji její návštěvu. Má vlastní počítačové učebny, sklad či maličký kinosál. Prostě úžasné. Tímto naše výprava na Ostravsko skončila, nepočítám-li tedy několik her Bang na nádraží.

Tato akce tedy byla skutečně zajímavá, inspirující a rozhodně stála za to.

Stopař

CVVZ Ostrava

a taky akce Pangea

a taky návštěva Tina v nemocnici

a taky jak jsem se projel tramvají

Když jsem dorazil na vlakové nádraží v Zábřezu hned jsem tušil že tato akce bude stát za to. Nic jsem doma totiž nezapoměl, jen to jídlo nebylo vyhovující, žádný řízek či sekaná, prostě smůla. Jelo nás více jak kobylek při jedné z Egyptských ran a jen díky charisma některých jedinců jsme si vytvořili místo na sednutí ve vlaku.

V Přerově jsme přestoupili, bohužel jsme si nesedli (nebyl jsem na čele abych mohl oslnit a následně vyhlédnout pozice k sednutí, tak jsme stáli) Jen Tateyopah si sedl, ale ten luštil nějaké křížovky do školy takže to bylo k pochopení, když jsem to totiž viděl tak jsem sebou málem sekl na zem. (na VUT radši nechodte, je to hrůza co se tam učí – *no comment, pozn. Tateyopah*) V Ostravě jsem odjeli do Karviné (? , *do Havířova, poz. Tateyopah*) kde jsme se pod vedením Hoba odebrali na, dle mého mínění jednu z mnoha nádherných kluboven, ale i skautského střediska. Zde jsme spatřili historii skautingu v celé jeho dlouhé historii v jedné místnosti. Zdi ověšené mnoha odznaky, vyznamenáními, vlajkami a mnohým mne velmi rozradostnily. Po nějaké chvíli jsme odjeli na klubovnu Ostravské 48, kam nás doprovodila Věrka, místní osobnost ve vedení dívčího oddílu osmačtřicítky.

I hned jsem se vrhl na nejlepší deky a polštářky na spaní a vyrobil si pelech, kde jsem spal po dva večery jako miminko. Ping-pongový stůl hostil Draka, Netopyra, Tateyopaha a Tarzana v turnaji, kterému jsem pomáhl svým odborným komentářem z mého velitelského stanoviště (postavil jsem si žebřík).

Ráno jsme se odšourali do Areálu CVVZ-ty kde jsme dostali mnohé kartičky, brožurky, časopisy. Na mé hrudi se tedy po zbývající dny vyjímal kartička s mým jménem pro snadnou identifikaci. Mým prvním programem byl skauting v Nigérii, jelikož jsem byl obdařen nezapomenutelným zjevem, mohl jsem si jako jediný v této přednášce s přednášející lektorkou zahrát tradiční hru nigerijských dětí s kameny a kusem opracovaného prkna. Ale abych řekl, tak po deseti minutách nebylo rozhodnuto a mne ta hra moc nebavila, byla taková.. divná.. Pak už jen povídání.

Druhou přednáškou (?) bylo pletení bavlněných náramků, zde jsem byl ze dvaceti zájemců jediný mladý muž.

Nezbytná svačinka v podobě bagety a druhé bagety tamtéž ve společnosti Stopaře a Mičkinikwy mne posílila na přednášku „Děti z dětských domovů v našem oddíle“.

Zde jsem byl seznámen s mnohým, co mi bylo zatím neznámo, a já obohacen mnohými brožurkami a zápisky odpochoval na oběd, ale jelikož jsem žádný neměl, tak jsem si omrkl areál a motal se okolodoucím pod nohama, to mi totiž jde.

Dále na programu jsem si šel upéci Vizovické těsto a nazdobit si perníček, moc mi to nešlo, ale všem okolo ano, holt to asi nechám na někom jiném. Opět jsem zde byl jediný mladý muž (v tu chvíli mne napadlo jestli jsem v pořádku, když mne baví věci které baví jen mladé slečny, ale pak jsem si uvědomil že JSEM v pořádku, takže je to v pohodě). Poté, co jsem šoupl těsto do pece, popadl jsem pár nazdobených perníčků a mazal za Stopařem, s kterým jsme jeli, představte si

TRAMVAJÍ za Tinem do nemocnice. Jeho lůžkové oddělení bylo hned vedle márnice, takže jsem si říkal jestli ho už nepřestěhovali sem. Ale Tin byl tam kde měl být a hned se nám věnoval i s Věrkou, která zde byla na návštěvě. Po předání bonboniéry a mého zdobeného perníčku v podobě kočičky, MŇAU! Jsem se pustili do konverzace na úrovni vzdělaných mladých lidí. Tin nám pohostil nanukovou dortou, byla moc dobrá, a pochvilí musel jít zpátky na pokoj. Nám třem nezbyvalo než se rozloučit, alespoň na chvíli, neboť Tin je pozván na Zimní tábor. Tramvaj nám přijela pěkně na čas, ale koupit lístek bylo o život neboť Ostravské automaty jsou takové divné.

Návrat na CVVz jsem pro tento večer ukončil přednáškou o letním táboře v USA, pak jsem jen odešel se Stopařem do čajovny, kde jsme se za chvíli sešli s velkým štěstím všichni, holt souhra náhod. Někteří odpochovali na koncert Fleretu a já se Stopařem si prošli areál a vyzkoušeli pár stolních her. Už nezbyvalo než jen odjet na klubovnu, ale já se cestou sháněl po nějakém otevřeném fast-foodu, protože jsem měl hrozitánský hlad. Naštěstí jsme se mohli na klubovně občerstvit zásobami od tábora, tak jsem si uvařil rajskou polévku a šel spát. Ráno jsme měli na programu prohlídku kluboven i s rozvozem až k nim. Teda, abych řekl tak i klubovna BVÚ vyrazila dech, neboť jsem si připadl spíše jak na dispečinku pro kosmické lety. Jen se mrkněte na fotky na našem webu. No a pak jsme..... co jsme? Co jsme dělali pak? Ani nevím, asi jsme odjeli domů vlakem a hráli BANG! kde se jen dalo.

CVVz můžu jen doporučit a příští rok (za dva roky, pozn. *Tateyopah*) v Přerově je výzvou!

OHIYESA

CVVZ Ostrava očima DRaka

Jak všichni víte, poslední Pangea proběhla v Ostravě, kde se konala CVVZ neboli Celostátní Vzájemná Výměna Zkušeností. Každý z nás si vybral nějaké programy a já Vám přiblížím ty moje.

Jako 1. jsem měl **Rogaining**. Rogaining je vlastně orientační běh. Normálně se běhá na 6, 12 nebo 24 hodin, ale my jsme měli jen 1 hodinu. Program probíhal v Bělském lese.

Druhým programem byly **Práva a povinnosti pracovníků tábora**. Od této přednášky jsem čekal možná trochu více, ale i tak mi celkem dost dala. Mimo jiné si ji připravili pořadatelé CVVZ 2008 v Přerově J.

Dále mě čekaly **Westernové dovednosti**. Tento program byl pojat jako show ale byl čas i na vyzkoušení např. lasování nebo práskání s bičem. Proběhla i ukázka triků s kolty.

Následovaly **Táborové hry**. Tento program mě mile překvapil. Instruktorem byl Hop z oddílu Zlaté šipy. Tento oddíl jsme mohli potkávat i na srazích BVÚ. Ukázal zde jejich naprosto propracovaný tábor a jejich hru, která byla velice propracovaná a kvalitní.

Na dalším programu jsem se sešel s **Netopýrem**. Byla to **Woodcrafterská filosofie pobytu v přírodě**. Na této přednášce jsme se dozvěděli hodně nových věcí nejen o woodcraftu ale i o trampingu atd.

To už letošní CVVZ vrcholila. Měl mě čekat už jen **koncert skupiny Fleret s Jarmilou Šulákovou**, který měl uzavírat celý dnešní den. Koncert opravdu stál za to a kdo na něm nebyl tak o hodně přišel. Toto měl být můj poslední program. Ale protože koncert trval kapánek déle vydal jsem se s Tateyopahem na **Tvorbu a organizaci her**. Myslím, že bych o hodně přišel kdybych na tento program nešel. Jak už název napovídá dozvěděli jsme se o tvorbě her a myslím že nás to hodně obohatilo.

V Neděli jsme pak navštívili klubovny BVU a Siria. Hlavně klubovna BVU mě hodně ohromila-třeba ta místnost kde bylo tak 20 počítačů a další se stejným množstvím notebooků...

Mimo hlavní programy tu byla i **VELKÁ herna**, 2 čajovny a další.

Takto jsem CVVZ prožil já a určitě nešlo o zabítý víkend.

Drak

Česká velká výměna zkušeností

Vyspali jsme se a vyrazili ku střední technické škole, kde byla CVVZ. Přivítala nás hlavní hala, která byla nadupaná lidmi. Jinde by se člověk mohl cítit nepříjemně, ale ne tady. Všichni byli dobře naladěni a i když někteří měli něco za sebou a byli unavení, přesto to nekazili žádnými kyselými obličejí (kterých třeba tady v HK vidím denně stovky). Rychle jsme se zapsali, dostali tašku s nějakými časopisy a podklady k přednáškám. Pak už jsme se rozprchlí do všech stran a vyrazili vstříc osudu. Já jsem začínal programem vlastní stolní hry. Bylo to opravdu dobrý. Nejprve nám Kečup ukázal něco z jejich oddílu. Podobalo se to dině.. tím myslím jednu staříčkou počítačovou hru, kterou jsem s oblibou hrával. Šlo o to, že ve sloupové síni honily příšery sběrače. Sběrači sbírali mincičky a když je chytly příšery, tak jim ty mincičky vzaly. Hra byla velmi jednoduchá a byla určena pro mladší populaci. Jsem rozhodnutý, že ji někdy vyzkouším.

Druhá hra měla blízko k prospektorům. Nejprve se vytvořil terén rozložením lesů, uhlí, tepláren, pil a měst na mapu. V druhé fázi jsme postupně v kruhu mohli položit dva kameny tak, abychom vytvořili obchodní cesty pro odvoz dřeva do pil a prken do města... Hra byla dobře hratelná a stálo za to si ji i několikrát zahrát. Na druhou stranu z pohledu tvůrce her, nebyla moc variabilní vzhledem ke své složitost. Pro menší byla natolik složitá, že by pravděpodobně nepřemýšleli moc nad tím proč co kam dávají a hrají stylem cvičená opice. Tyhle chyby by se ale pravděpodobně projeví až po mnoha zahráních hry a proto bych hru hodnotil velmi kladně.

Třetí hrou byly moje Hexagony a protože nechci popisovat a hodnotit vlastní hru, proto to nechám bez popisku.

Po tomto semináři jsme šli s klukama něco pojíst, abychom byli připraveni a posílněni na další program. Já jsem měl celkem hodně času a proto jsem prohlížel volné aktivity. Nejprve jsem navštívil místnost s deskovými hrami. Několik jich bylo celkem klasických, ale některé mě vyloženě zaujaly a to natolik, že jsem se rozhodl časem jednu z nich vytvořit. Dál jsem obcházel školu až jsem objevil stánek s hlavolamy a tam jsem beznadějně zapadl. Byla to jen stavebnice, ale s ničím takovým jsem si nikdy předtím nehrál. Stavebnice Geomagnet, kterou vynalezli ve Švýcarsku, je neskutečně povedená soustava magnetů a kuliček, které se dají geniálně spojovat do větších celků. Jak jsem ale postupem času zjistil, moc možností to nenabízí. Když je něco stavěno ve čtvercové soustavě, tak se to časem vlivem magnetismu sesype do sebe. Je to ideální stavebnice pro pochopení atomární fyziky a chemie a určitě by to ocenili i architekti.. Myslím, že tato stavebnice má před sebou velkou budoucnost. Pokračoval jsem debatou „Kam kráčí naše hnutí“. Její průběh a závěry radši vynechám, protože by to bylo na další stranu. Zanedlouho potom jsem měl s Datlem přednášku o lesním zákoně. K tomu jsme dostali příručku a měli jsme vypracovat nějakou vzorovou situaci stylem „co byste dělali kdyby“.. k tomu jsme dostali aktuální znění lesního zákona a měli jsme provést rešerši. Po tomhle programu jsme se všichni slezli do čajovny, kterou z části vedli naši brněňští přátelé z Hvězdy severu. Tam jsme si dali něco dobrého, já jsem zrušil svůj program a vyrazili jsme na Fleret. Fleret, jako skupina, nehrál nijak oslnivě, přesto se do konce koncertu v sále vytvořila taková atmosféra, že ve mně zase na nějaký čas hořel plamen radosti. Po Fleretu jsem šel na Gurps, tj. systém her na hrdiny, který zde stojí vedle Dračího doupěte. Přišel mi mnohem použitelnější než mnoho jiných a myslím že to byl velký přínos pro mou práci na poli fantasy.

Tarzan

Mé dojmy z akce CVVZ

Dne 18.11.2006 jsem spolu s oddílovou radou navštívil akci CVVZ v Ostravě. Akce CVVZ – celorepubliková velká výměna zkušeností – je akcí tradiční a příští rok se koná v Přerově (*omyl, až v roce 2008, příští rok je v Jihlavě a okolí, pozn. Tateyopah*). Ještě před akcí jsem si vybral programy, které si připravili lidé z celé republiky a to nejen lidé ze skautských organizací, ale i z mnoha organizací zabývajících se výchovou mladých lidí.

Teď tedy ty dojmy. Jsem rád, že jsem měl tu možnost, jako jeden z téměř 1500 lidí, účastnit se. Jako první jsem měl na programu středověk-historie-šerm. Program byl výtečný, až na to, že chyběl původní lektor. Poté jsem měl na chvíli volno, tak jsem se procházel po areálu a čím dál víc jsem chápal, jak obrovská akce to je. Zaplnila celý areál školy, přilehlé budovy, školku a pár

tělocvičen,..... dokonce i atomový kryt, kde byla jedna z čajoven. Protože, jak jsem už řekl, jsem měl nějaký čas, a tak jsem navštívil Tarzana na programu - deskové hry. Tento program byl možná nejlepší na jaký jsem šel. Nebylo tam sice moc lidí (asi 6), ale skoro každý tam měl ukázkou nějaké stolní hry (samozřejmě vlastní výroby) a tak jsme zkoušeli a zkoušeli. Nedokáží říct, která hra byla nejlepší, ale odnesl jsem si mnoho inspirace pro případnou tvorbu vlastní hry, či hraní na družinovkách. Dalším programem byla práce a použití PC v oddíle. Také zajímavý, spíše naučný program, který mě ukázal mnoho triků a způsobů jak využít PC. Hlavně jsme se zajímali o práci v excelu, ale i jiné. Poté jsem měl půl hodinu času na vlastní zájmy, ale to jsem nestihl projít ani desetinu všech výstav a občůdků a podobných atrakcí. Další program – Hry a hlavolamy – byl zajímavý, ale i praktický. Zkoušeli jsme několik, spíše mnoho, hlavolamů, ale více toho asi nenapíší, protože program probíhal monotónně. Po další půlhodině pauzy jsem měl woodcrafterskou filozofii pobytu v přírodě. Další zajímavý program, o kterém se moc vyjadřovat nebudu, protože se tam mluvilo mnoho, ale spíše pro starší a jestli je někdo ze starších kdo se o to zajímá, může se mě zeptat a já mu možná něco řeknu. Poté jsem měl mít více času na občůzku areálu, ale nechal jsem se zlákat na koncert skupiny Fleret, což bylo výtečné představení o kterém se dozvíte od jiných. Poslední, další z nejlepších programů – lasování – i když jsem už pomalu usinal, naučil jsem se vyskakovat z lasa a částečně i štít. Z celé akce mám velmi dobrý dojem a jsem rád, že jsem tam byl.

Netopyr

Družinová stránka Káňat

Od minulého měsíce se v naší družině udála významná změna. Opustil nás Mustang- přešel do VíkŮ.

Na družinovkách se snažíme připravovat Tomáše a Karla na nováčkovskou, kterou budou plnit na Vánoční nadílce. Myslím, že se jim zatím celkem vede a jejich znalosti už jsou na velice dobré úrovni. Také chování se zlepšilo, ale stále je co napravovat.

Také jsme já, Lišák a Grizzly začali s ohniveckým kurzem, doufám že to družině pomůže a splníme nějaké to orlí pero.

Také na družinovkách navčujeme na uzlařskou regatu. Jako nejlepší se ukázali Lišák a Běďa.

Pokud nemůžete na akci je potřeba se řádně omluvit

Pozor je tu další soutěž. Otázka zní: Z jaké světové strany pochází rod káňat??

Odpovědi opět můžete posílat na číslo 731087968. Jako cena je opět pohlednice s indiány!

Drak

Medvědi

Tak za sebou máme listopad a já se zase pouštím do patlání družinové stránky Medvědů. Na schůzkách se snažíme uzlovat (některým se obzvláště daří katovská smyčka). Erik má plnit Nováčkovskou zkoušku, ale asi si ji splní o něco později, poněvadž se jede ulejšvat do Itálie. Takže Erika na Vánoční nadílce nejspíše bohužel nevidíme a to je velká škoda. Chtěla bych pochválit všechny, kdo se podílejí na nástěnce, plní si své úkoly, řádně se omlouvají atd...(určitě každý dobře víte, o co go).

Na konci listopadu jsme si taky vyrazili na netradiční schůzku – na bazén. Bohužel jsem se radostného dovádění ve vodě nemohla zúčastnit, protože jsem šikovná holka a stihla jsem se před tím opařit. Kluky a Blanku jsem svěřila do rukou někoho, kdo umí na rozdíl ode mne plavat – Ohiyesovi. Komanč si splnil hned 4 OP, Šídlo s Blankou 3 OP a Erik by si byl splnil 4OP. Super kluci!

Taky byly na bazénu maminky se svými ratolestmi. Doufám, že si je třeba nepopletli s nějakým naším vlčetem.

Asi nejoblíbenější hrou kluků je na Vraha (vrah jde za dveře, oběti se poschovávají, zhasne se, vchází vrah se zavázanýma očima a jde zardousit své oběti. Hra je obzvláště zajímavá, jestliže vrah zakopává o nastražené židle, přičemž se někdy nechťá trocha přizabije:))

Jinak se těšte na naši soutěž. Bude myslím zajímavá a prozradím, že pro někoho možná trochu nechutná:)

A na závěr ještě 1 pochvala pro všechny nemocné a nachlazené za to, že se řádně omluvili!

Za Medvědy Helča

Různé podoby medvědů...

Stránka Viků

Je tu konec měsíce a já znovu, jak již tradičně píši článek. V měsíci listopadu k nám přibyl nový člen. Zatím byl pouze na třech družinovkách, ale už má nováčkovskou zkoušku. Nebudu vás napínat...je to Mustang z kaňat, který k nám přišel na výpomoc (hlavně pomáhat mě) na družinovkách, ale i pomáhat na akcích oddílových celé družině. Nyní je to podrádce a i když se to původním podrádcům moc nelíbilo uznali, že je přece jen o něco starší a schopnější (snad – tím si ještě nejsem jist). Přes měsíc jsme trénovali uzly a pokročili jsme dále v etapové hře a tím pádem i v semaforu. Když se ohlédnu na docházku, tak musím uznat, že nemáme důvod se nějak radovat, protože docházka rozhodně není ideální. Poslední družinovka byla naprostá katastrofa, protože se neomluvalo NEUVĚRITELNÝCH 57%, což je naprostá

A ještě mnoho teček bych potřeboval abych popsal kolik problémů tím rádce získá. Proto bych vám chtěl (NE požádat ani poprosit, ale) doporučit OMLOUVAT SE KDYŽ NEMŮŽETE PŘIJÍT, protože by se vám také mohlo stát něco nemilého a to od ztráty bodů až k podmínečnému vyloučení z oddílu!!!

Bohužel nemám nic, čím bych naopak pochválil členy či družinu. Jediné co bych ještě chtěl udělat je pochválit Býčka, protože jako jediný celkem pravidelně nosí věci na nástěnku a kdyby se náhodou stalo, že na bodování získáme za nástěnku body, musím(e) děkovat jemu.

Dále tu je odstavec z akcí. První akcí byly Dušičky o kterých jste se již dozvěděli v minulém čísle. Další akcí byla záhada hlavolamu. Toto byla celkem povedená akce. Myslím, že členům se líbila jen jim možná bylo trochu proti srsti, že jsem měli jen jednu velkou skupinu, ale nemůžeme mít všechno. Docházka na akci byla výborná aco dodat. Další akcí oddílu byl florbalový trénink, který už takovou odezvu neměl, ale s tím se snad více než počítalo, protože to byla akce spíše pro starší bojovníky. Další akcí byla Pangea Ostrava + CVVZ určená pro oddílovou radu a tudíž jsem se účastnil jen já. Poslední akcí byl florball family. Velice povedená akce, která se mi velice líbila a rozhodně bych se tam snažil dostat za jakýchkoli podmínek, ale někteří si to však neuvědomili, nebo byly nemocní, a nebo automaticky nechodí na dobrovolné akce, což je škoda pro oddíl, ale hlavně pro ně, protože mnohé dobrovolné akce patří k těm nejlepším. Od nás z družiny jsem tam byl já, Ká, Top, všichni i s rodinou, doufám, že jsem na nikoho nezapomněl a jestli ano, tak se omlouvám. Tak z akcí vše a ještě připomínám, že je víc než nutné se omluvit, pokud nepřejdete na akci, či družinovou a ještě bych asi měl upozornit, že omluvu z důvodu nemoci, či akce o které jste věděli dopředu přijímám nejpozději HODINU PŘED AKCÍ. Obrázek je z akce Záhada hlavolamu.

Netopyr

Plán akcí – kalendárium

5. ledna

Novoroční zahajovačka

Náš oddíl se sejde poprvé v roce 2007 a to v pátek v podvečer na klubovně. Bude to pohodová schůzka plná povídání, zpívání a her. Prostě žádný stres.

11. ledna

Poselství Černého rytíře

První hráčská pařba na půdě klubovny. Mimo Magic turnaj budou ale i jiné hry. Kdo chce, může dorazit a zahrát si.

20. ledna

Po stopách Yetiho

Klasická výprava do zasněžené (doufejme) zimní přírody. Nebude to ale žádné dovolená pro bábovky. Čeká nás mezitřídový boj v drsné přírodě s netradičními úkoly pro schopné dobrodruhy.

26. ledna

Florbalový trénink

Protože nás koncem března čeká už třetí ročník Florbal Cupu a nechceme zopakovat loňský propadák, budeme trénovat. Dobrovolná akce pro zájemce.

1. – 4. února

Bratrstvo bílé stopy

Po úspěchu loňské cesty do ráje běžkařů – Jizerských hor - se letos opět koná čtyřdenní výprava pro milovníky běhu na lyžích. Využijem pololetních prázdnin a vyrazíme. Já osobně už se nemůžu dočkat, až zase oprášíme skluznice.

9. - 11. února

Výprava na konec světa

Konečně další víkendovka!! Dle přání rodů pojedeme na chatu někam do lesů. Mimo všelijaké zimní radovánky nás čeká třeba i noční hra. Každopádně se těšte.

17. února

Indiánský den

Pro všechny znalce či obdivovatele rudých obyvatel Ameriky bude v tuto sobotu připravena na klubovně pestrá nabídka aktivit s indiány souvisejících. Indiánský den připravuje Rada OP.

24. února

Rodová samoobsluha

Tato výprava je opět věnována samotným rodům. Co ukujete na schůzkách a pak podniknete, je na vás. Náčelnictvo se pak jen těší na zajímavé zápisy v BK a vyprávění u sněmovního ohně.

9. března

Mistr uzlař

Rádcové letos opět zařadili do kalendária tuto tradiční akci. Těsně před jarními prázdninami tak vyrazíme do tělocvičny, kde se ale nebude jen uzlovat. Sněm se totiž blíží a tak se budou lovit OP, ale i hrát různé hry. To vše v pátek v podvečer.

16. března

Florbal

Do Florbal Cupu už budou zbývat pouhé dva týdny, takže si to opět zkusíme.

24. března

67. sněm kmene

Další sněm a opět venku v teepee. Věřím, že úroda OP bude bohatá a že kmen Šavanů opět ukáže, že je živý, aktivní a stále silný.

30. března

Florbal

Bude-li síla, zkusíme si zatrénovat i v předvečer Florbal Cupu, k němuž naše zimní florbalové úsilí směřuje.

31. března

Florbal Cup, 3. ročník

Opět po roce pozveme oddíly z blízka i daleka a poměříme s nimi síly. Konkurence možná bude ještě větší než loni, tak snad se nám bude dařit víc. Těšte se a trénujte.

Akce povinné pro všechny členy oddílu jsou podtrženy

V zimě 2007 se navíc nabídka oddílových aktivit rozšíří o občasné dobrovolné čtvrtletní aktivity, které budou zaměřeny na různá témata, takže si určitě každý vybere.

Stopař

Co jste vybrali do kalendária?

Plán akcí na první tři měsíce roku 2007 je hotov a pokud jste si jej neměli možnost od konce listopadu prohlédnout na našich webových stránkách, je součástí této kůry a dostanete jej i zvláště na listě papíru. Toto kalendárium vzniklo na oddílové radě koncem listopadu a je vyjímečné tím, že na jeho sestavení se podíleli významnou měrou rádcové. A ti zase probírali přímo s vámi – Šavany – na rodovkách, co byste chtěli příští období v oddíle prožít. Tím pádem měl vlastně každý z vás možnost do plánu akcí na zimu 2007 promluvit a říct, co se mu v oddíle líbí.

Osobně jsem taky moc rád, že jsem se dozvěděl, co se vám v uplynulých měsících líbilo, co se vám nelíbilo a co vám v programu chybí. Mimo to, že (především u Medvědů) jsou bohaté vzpomínky na nečekaný útok vos při bitvě u Kanawhy, velmi často se vaše připomínky týkaly Magiců. Spousta z vás by chtěla Magicy do programu zahrnout

a někdy to dávají na schůzkách dost bezohledným způsobem najevo. Pak ale spousta z vás taky napsala, že Magicy jsou to, co jim v poslední době v oddíle nejvíc vadí, protože s tím někteří pořád otravují a kazí schůzky.

Tak právě tento nepříjemný stav příští plán akcí taky řeší a věřím, že už díky tomu měl váš hlas v kalendáriu smysl. Proto nás tedy hned začátkem ledna čeká Poselství Černého rytíře. První pařba na území šavanské klubovny – turnaj v Magic a jiných hrách – proběhne druhý lednový čtvrtek. Je to samozřejmě dobrovolná akce, ale vzhledem k zájmu myslím, že účast může být solidní.

Věřím tedy, že vás bude program a činnost v Trojce Shawnee bavit a čeká nás další skvělé období, které uzavře koncem března už 67. sněm kn

Stopař

Javorová nažka říjen

Měsíční bodování za říjen nemohlo být vyhlášeno již na Akci okolo Jaroslava Foglara, ale až na Uzlařské regatě v Bludově. Nikdo ale o žádné body nepřišel, takže není proč doufat. Body za nejlepší nástěnku získaly tento měsíc Medvědi, kteří volí cestu nezatěžkanou přemírou technologií a radši nakreslý či vybarví obrázek.

Body za deníky získali největší snaživci, kteří si poctivě zapisují a lepí diplomky. Upozorňuji že body za deník jsou důležité a rozhodnou i o konečném celoročním pořadí Javorové nažky, poctivě psaný denník může za rok vynést minimálně 100 bodů a to je téměř jeden měsíc bodování. Taktéž Běda s Lišákem si velmi polepšili neboť mají 50 bodů za nováčky v tomto měsíci ale i v těch dalších.

Javorová nažka za měsíc Říjen 2006

	Kroj + věci	Dobrovolná	Body za akci	100% dochází	Další body	Docházka v %	Celkem bodů	Umístění
Běda	32	10	55	20	105	100	222	1
Lišák	33	10	55	20	90	100	208	2
Netopýr	40	10	55	20	60	100	185	3
Drak	40	10	55	20	50	100	175	4
Byček	34	10	55		75	85	174	5
Grizzly	36	10	55	20	50	100	171	6
Ká	37		55	20	55	100	167	7
Top	37		55	20	35	100	147	8
Helča	35		55	20	40	100	145	9
Komanč	35		55	20	30	100	140	10
Vláďa	36		40	20	40	85	136	11
Ret	28		55	20	30	100	133	12
Šídlo	26		55	20	30	100	131	13
Rajče	28		55		45	75	128	14
Honza	14	10	55		45	65	124	15
Blanka	25		40		40	85	105	16
Rys	18		40		45	70	103	17
Dušan	16		55		30	85	101	18
Kutil	19		40		30	85	89	19
Šmodrch	17		40		30	85	87	20
Kája	13		40		30	85	83	21
Tomáš	12		40		30	85	82	22
Erik	9		40		30	60	79	23
Mustang	17		40		10	70	67	24

Pořadí družin

- 1 místo : Vlci - 146,8 b.
 2 místo : Káňata - 145,4 b.
 3 místo : Medvěd i - 131,8 b.

Ohiyesa

Javorová nažka listopad

Tak, měsíc listopad byl velmi chudý na povinné akce, ale ten kdo se účastnil dobrovolných aktivit tak si velmi pomohl! Taktéž zvýšený počet bodů za Orlí pera mnohým pomohl k pěknému umístění. Body za nástěnku opět vyhráli Medvědi, čímž vzkazují ostatním rodům : Snažte se!

Javorová nažka za měsíc Listopad 2006

	Kroj + věci	Dobrovolná	Body za akce	100% docház.	Další body	Docházka v %	Celkem bodů	Umístění
Lišák	38	30	55	20	50	100	193	1
Komanč	31	15	55	20	70	100	191	2
Netopýr	40	30	55	20	40	100	185	3
Top	40	15	55	20	40	100	170	4
Ká	39	30	55	20	10	100	154	5
Helča	39	15	55	20	20	100	149	6
Běďa	40		40		50	80	130	7
Grizzly	34	15	55	20		100	124	8
Drak	39	15	40		25	80	119	9
Blanka	29		40		45	80	114	10
Tomáš	38	15	40			80	103	11
Býček	27	15	45		10	80	97	12
Vlád'a	31		55	20		100	96	13
Šídlo	15		35		45	60	95	14
Kája	24	30	40			80	94	15
Ret	25		30		10	60	65	16
Šmodrch	24		40			80	64	17
Erik	11		35		10	80	56	18
Mustang	20		35			70	55	19
Rajče	16		35			40	51	20
Honza	14		35			40	49	21
Dušan	13		20		10	50	43	22
Kutíl	5		10		10	40	25	23
Rys	2		10			40	12	24

Pořadí družin

1 místo :	Káňata	- 115,3 b.
2 místo :	Medvědi	- 105,4 b.
3 místo :	Vlci	- 96,7 b.

Ohiyesa

L-21 Znej slavnější indiánské kmeny, dokaž o nich něco říci.

(Zadání tohoto Orliho pera není právě nejšťastnější, proto si dovoluji připojit i popis Činu 2V5 (Obecná etnografie) : Napiš pojednání na 5 stran (může být i výtah) nebo přednášej 30 minut skupině osob (min. 2) o významných kulturách uvedené oblasti a o jejich rozdělení podle životního prostředí, způsobu života, technických dovedností, typu společnosti, jazyka, kultury a zvyků.)

Uvedená oblast je v našem případě Severní Amerika a jeho původní obyvatelé. Samotné označení indián (ze španělského *los indios*) je slovo značně zavádějící. Roku 1492 tak mořeplavec Kryštof Kolumbus pojmenoval domorodce, kteří obývali zemi, o které si myslel, že je Indií. Dodnes můžete mít problémy při vyhledávání literatury v angličtině, že slovo *indian* znamená Ind , ale také indián.

Dnešní indiáni, dávají ale přednost označení *native american* neboli „původní američan“. Jednotlivé kontinenty Ameriky rozlišují zeměpisci na Severní, Střední a Jižní. Etnografové používají dělení stejné, s tím rozdílem, že území Severní Ameriky končí zhruba v půlce Mexika. Na mapce vidíte území Severní Ameriky rozdělené do deseti částí, podle rozdílnosti kultur v jednotlivé oblasti. Toto dělení však nastalo až po příchodu bílého muže na kontinent, o předchozích kmenech a civilizacích toho víme jen velmi málo.

Předpokládá se, že indiáni jsou potomky pravěkých asiátů (zřejmě sibiřských lovců), kteří navštěvovali Ameriku v době zamrznutí Beringovy úžiny (asi před 50 tisíci lety) a vzhledem k nedostatku zvěře zde zůstali i se svými rodinami. Nejstarší kosterní pozůstatky člověka byly nalezeny v jeskyni Sandia na území dnešního státu Nové Mexiko a v Texasu (lokalita Abilene). Tyto nálezy jsou staré 25 tisíc let! Většina kultur na území předkolumbovské Severní Ameriky, pak byla pojmenována podle nálezu (Basket makers, Hohokam, Hopewell, Aden, Mogollon, Folsom, Cochis, Cliff-Dwellers, Etowah, Anasazi, Mimbres atd.).

Nuže zaměříme se na jednotlivé kulturní oblasti Severní Ameriky s jejich zvyklostmi a specifiky. Někde se můžete setkat s tím, že některý etnograf spojuje oblasti Náhorní roviny a Velké pánve v jednu či oblast Náhorní roviny (též plošiny) s oblastí Severozápadní. Místo názvu Prérie se také používá Pláně či Velké pláně. Složitě je také řazení jednotlivých kmenů k nějaké kulturní oblasti. Někteří etnografové vytváří tzv. jazykové skupiny, ale ty bohužel příliš nekorrespondují s územím, na kterém kmeny žily. Většina kmenů byla kočovníky a tak se mohlo stát (a nezdá se), že kmen původně horský se stal přerýjním a podobně.

1. ARKTICKÁ OBLAST

Oblast sněhu a ledu je domovem *Inuitů (Inupiaků), Inupiatů, Igluliků, Kallalitů, Aleutů a Yupiků (Juitů)*, kteří jsou známí spíše pod nesprávným jménem Eskymáci (algonkinsky „žrouti syrového masa“). Já budu během této stati používat označení Inuit (člověk), které je mezi etnografy nejběžnější.

Schopnost přežít i při teplotě -50°C je hodna našeho obdivu. Základem přežití Inuitů při těchto mrazech byla rozličná obydlí. Tím neznámějším je *iglú* (igdlu), kupolovitá stavba ze sněhových tvámic (zhruba 100×50 cm). Kvůli světlu se do otvoru nad vchodem vkládal kus čirého ledu, vchod se zakrýval kusem kůže. Teplota uvnitř iglú dosahovala často až 32°C díky geniálnímu vytápění steatitovými lampami. Oválné *steatitové lampy* byly plněny tulením či velrybím tukem a knot byl zhotoven z mechu, lišejníku či vřesu. Kromě iglú se používal tzv. *karmak*, jakýsi podzemní bunkr. Byla vyhloubena dva metry hluboká jáma potřebného průměru, kterou překrývala kupolovitá kostra ze dřeva či velrybích kostí. Vše se překrývalo zemí, drny, kůžemi a sněhem. Vchod byl pod povrchem a opět zakryt kůží. Na jaře a v létě bydleli Inuité v tzv. *tupiku*, přenosném stanu z kůží, které se přivazovaly ke kůlům. Konstrukci tupiku tvořilo pět tyčí 4 metry dlouhých, které byly po dvojici svázané do tvaru A, a poté byla do horních vidlic vložena pátá tzv. stropní tyč. Vše se pokrylo kůžemi, které se poté dole zatížily kameny, aby stan odolal arktickému víchru.

Pokračování přístě...

TUWANAKHA

Sekera -

Tvůj nejlepší kamarád

I.

Stará se o to, abys měl kde bydlet a abys měl čím zatopit. Žádá od tebe za své neocenitelné služby jen ohleduplné zacházení. Že s ní nebudeš vykopávat žlábký kolem svého stanu, to považuje za samozřejmé. Právě tak má právo chtít na tobě, abys ji olejem chránil před největším nepřítelem po ohni — před rzi.

Znáš vlastně svoji sekeru? Víš, že máš respektovat bod rovnováhy a dbát na to, abys příliš nezkrátil nebo neprodloužil délku ostří při broušení? Víš, že pata sekery trpí, jsi-li nepozorný nebo zbrklý při zatloukání hřebíků?

II.

Stane se ti možná, že se rozštípne ta část topůrka, která vyplňuje oko želízka. Jsi šikovný a zhotovíš si nové topůrko z dubového nebo jasanového dřeva sám a aby se případ neopakoval, uděláš si hlavičku topůrka podle obrázku a želízko upevníš klínem, který nejprve natřeš olejem.

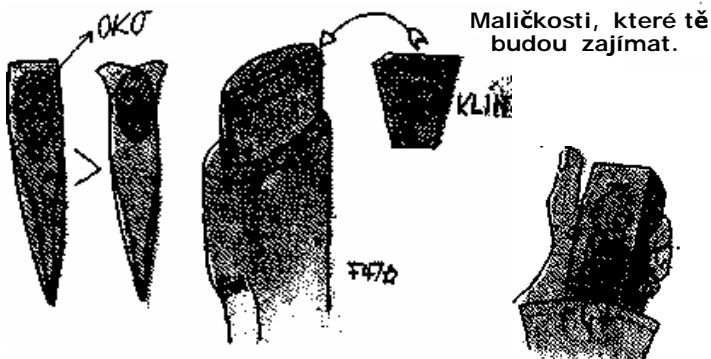
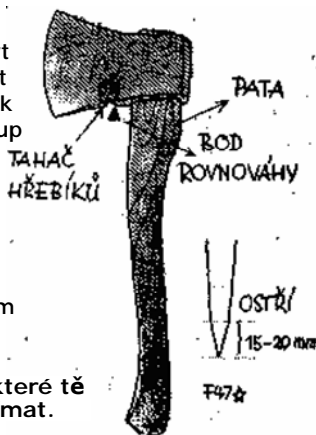
Zalomí-li se ti hlavička topůrka v oku želízka, vlož želízko ostří do vyhrabané jamky a nad zemí rozděluj oheň. Ten obstará odstranění zalomeného topůrka za tebe.

III.

Časté užívání sekery na táboře by mělo být pravidlem. Aby byl brousek stále po ruce, lze jej upevnit na pařez, u něhož může stát plechovka s vodou. Jak táhneme kámen po ostří, ukazuje obrázek. Postup broušení u zubatého, hodně zanedbaného ostří je tento:

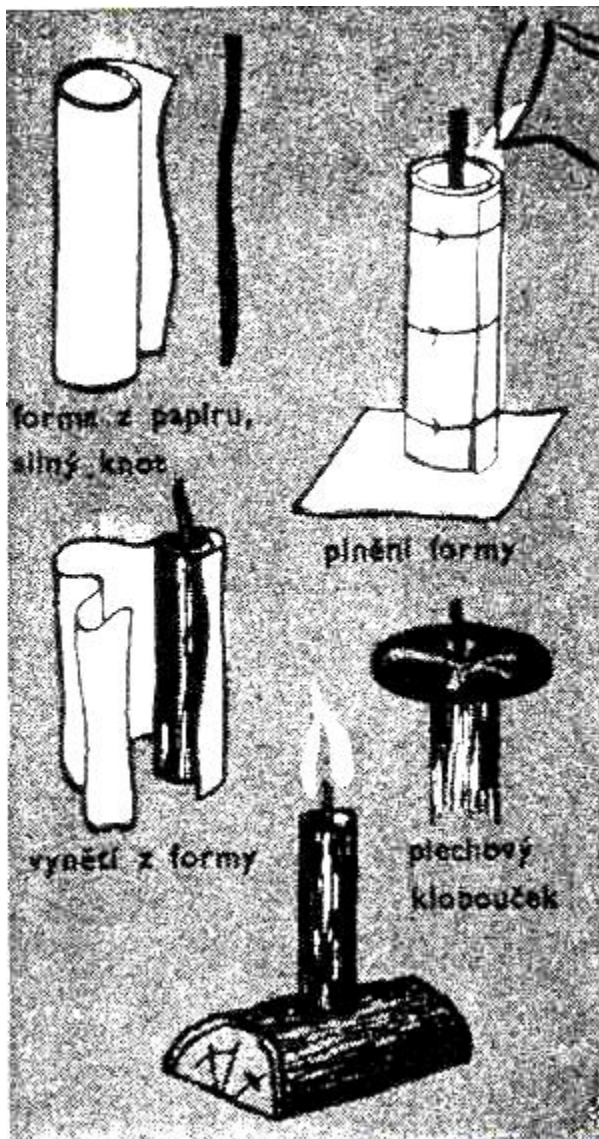
1. Pilníkem odstraníme nerovnosti,
2. otáčivým brusem upravíme ostří zhruba pro
3. obtahovací kámen, na který kápneme před obtahováním olej.

Béďa

Pryskyřicová svíčka

Svíčka se dělá z pryskyřice. Nejlépe se hodí pryskyřice ze smrku, jedle, borovice. K zhotovení svíčky dále potřebujete silný papír, bavlněný knot a těsnící plechový klobouček s otvorem, jenž chrání pryskyřici před plamenem knotu (jinak by pryskyřice měla a svíčka příliš rychle ubývala). Z papíru si zhotovíte formu, do ní vložíte knot a zalijete jej roztavenou pryskyřicí. Aby vám pryskyřice nevytékala spodem formy, postavíte svítek papíru, do něhož pryskyřici naléváte na tuhý karton. Když pryskyřice ztuhne, odstraníte formu a máte svíčku hotovou. Doporučujeme zhotovovat několik svíček najednou. Ušetří se tím mnoho práce a příprav. Je bezpodmínečně nutné, aby pryskyřice byla čistá. Jak se čistí, je uvedeno v návodu na zhotovení pochodně. Protože svíčka z pryskyřice hodně čadí, nesmí se s ní svítit ve stanu. Ve velkém prostoru nebo na prostranství před stanem je její užití nezávadné.

Béd'a

Ftipy pro všechny

Slovník cizích slov

Album: Náraz na hliníkovou stěnu

Anglický I: Relax in the living room - Odpočivej v pokoji.

Anglický II: Damage to speak - Škoda mluvit.

Ateismus: Odpor k pití čaje.

Dekadent: Desetizubý.

Deprimovat: Zbavit se hodinek značky Prim.

Pacifik: Useknutí ručičky.

Parabola: Povzdech slovenského rušnovodiče (strojvůdce), že vyhaslo pod kotlem.

V ráji I.

Adam se jednou vracel domů hodně pozdě, protože trochu popil se šimpanzem a jednorozcem. Eva na něj ostře vyjela: "Přiznej se, kdes byl? Že se mi taháš s nějakou jinou ženskou?" "Neblázni, víš přece, že jsi jediná na Zemi!" Šli spát. V noci najednou Adama probudilo jemné lechtání na těle. Otevřel oči a vidí, že to je Eva, tak se ptá: "Co to prosím tě má znamenat?" "Počítám ti žebra!"

V ráji II.

Eva: "Miluješ mne?" Adam: "A mám na výběr?"

Čestný

Dřevorubci spadla sekera do řeky. Nařiká a zjeví se Bůh. "Proč nařikáš?" "Spadla mi tam sekera." Bůh vytáhl z vody zlatou sekeru. "Je to ona?" "Ne." Bůh vytáhl stříbrnou: "Je to ona?" "Ne." Bůh vytáhl železnou. "To je ona." Boha potěšilo, že je čestný a dal mu všechny tři. Jednou se muž procházel se ženou u řeky. Ona uklouzla a utopila se. Dřevorubec plakal. "Proč pláčeš?", zjeví se Bůh. "Má žena spadla do řeky a utopila se." Bůh vešel do vody a vynesl Jennifer Lopez. "Je to ona?" "Ano!" "Lžeš!" "Odpusť, musel jsem. Kdybych řekl NE, vynesl bys Catherine Zeta-Jones. Kdybych tu odmítl, vynesl bys mou ženu. Já bych řekl ANO a dal bys mi všechny. Jsem chudý. Nedokázal bych je uživit." Ponaučení: Když muž lže, má pro to čestný důvod a dělá to pro blaho druhých.

Rozhovor

"Tak jsem musel nechat utratit psa." "Byl vzteklej?" "No, nadšenej nebyl."

Ženy za volantem

Když jsem se dnes ráno při jízdě po dálnici podíval do levého jízdního pruhu, uviděl jsem ženu v posledním modelu BMW, která si to frčela 150-tkou a přitom si ve zpětném zrcátku malovala oční linky! Na chvíli jsem se díval jinam a když jsem se po ni znova ohlédl, byla napůl v mém jízdním pruhu a pořád si cosi malovala na ksicht! Já teda něco vydržím, ale tohle mě tak vyděsilo, že jsem upustil svůj holící strojek, který mi při pádu vyrazil z druhé ruky koblihu. Jak jsem se zmateně snažil vycentrovat vůz koleny opřenými o volant, vyrazilo mi to mobil od ucha a ten spadl do kelímku s kávou, který jsem měl mezi nohama. Kafe se vylilo a popálilo mě v rozkroku, poškodilo mi mobil a přerušil se mi tak velmi důležitý hovor!!! Hloupé ženské za volantem!!!

TATEYOPAH

Obsah tohoto čísla

Vánoční slovo šéfredaktora (TATEYOPAH)	2
Slovo degandawidy (Stopař).....	3
Pár postřehů (Stopař)	4
Florbalový trénink a Florball family 25.11.2006 (WAOPE) ...	5
Pangea Ostrava: 17. – 19. 11. 2006 (TATEYOPAH)	6
CVVZ Ostrava, 17. – 19. 11. 2006 (OHIYESA)	8
CVVZ Ostrava (Stopař)	9
CVVZ Ostrava očima DRaka (Drak)	11
Česká velká výměna zkušeností (Tarzan)	12
Mé dojmy z akce CVVZ (Netopýr)	13
Družinová stránka Káňat (Drak).....	14
Medvědi (Helča)	15
Stránka Viků (Netopýr)	16
Plán akcí – kalendárium (Stopař)	17
Co jste vybrali do kalendária? (Stopař).....	19
Javorová nažka říjen (OHIYESA)	20
Javorová nažka listopad (OHIYESA)	21
L-21 Znej slavnější indiánské kmeny, dokaž o nich něco říci (TUWANAKHA)	22
Sekera (Béd'a)	24
Pryskyřicová svíčka (Béd'a)	25
K zamyšlení - Moderní typologie lidských povah (Tarzan)	26
Ftipy pro fšechny (TATEYOPAH)	27
Obsah tohoto čísla	28

Příští redakční rada:
Uzávěrka příštího čísla:
Příští číslo vyjde:

Na kmenové radě
V neděli 7. ledna 2007
20. 1. 2007 U Yettiho

Březová kůra – časopis skautsko–woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE
Zábřeh

číslo 188, náklad 40 výtisků, vyšlo v prosinci 2006

Šéfredaktor: Michal Kraus – TATEYOPAH, Postřelmůvek

kontakty: tel. 732 253 826, e-mail michkraus@gmail.com, ICQ 314 591 472

www.skaut.cz/shawnee

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!